- 6. Љубав моју очисти, Нек не буде лицемерна; Твоју снагу даруј ми, Нек ми је љубав срдачна, Нека ја срцем мојим свим Тебе и свог' брата љубим.
- 7. Над мој утемељи тврд, Ојачај га у нуждама, Нек Тебе не остављам Никад, у свим' невољама, Нек кроз стакло нада гледам, Нек се на идуће зидам.
- 8. Вера и над престаће Кад дођемо до гледања. Али љубав остаће Там' одкуд је од постања. Там' љубави никло ј' цвеће, Там' јој краја бити неће.

- 2. Тад бива долина Земаљска, к'о рајски врт, Кад сложни у Духу Дођемо с' Оцу молит': Радосно с' носи тад Земаљска нужда, труд, -У Богу с' теши тад, Никад не влада јад.
- 3. Тад' стоји љуб'ве спој Свих срца кроз благодат; Радосно с' ходи тад' Куд' води живота пут: Где с' два у један ум, Где с' Трећи зове Бог, Трострука ј' свеза ту (Прой. гл. 4., Г.) Која с' не кида с' тог.
- 4. И овај савез тад Никад се не раздваја, Где вера и љубав На земљи срца спаја:

Где Господ печат да, Тврди је над Тамо. Растанак буде ту - Да с' вечно видимо.

- 5. О каква л' блажена Радост ће срца спојит', Кад после растанка У небу с нађу опет, Који кроз земље јад Иђаху сложно сви, У завет спојени Кроз свезу љубави!
- 6. Тада ће савез тај Љубави вечан бити, Неће се туга, јад, нит' растанак се збити; С' нама ће остат' Бог Пријатељ најбољи, Наша ће срца бит' С' Њим вечно спојени.

80. ЉУБАВ СТВАРА ЉУБАВ

(Јев. Јован. гл. 1., стр. 14.-16.) (На глас бр. 53. 183.)

